

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

Zavod
Republike
Slovenije
za šolstvo

Umetniška gimnazija – plesna smer; Modul B: sodobni ples

SODOBNE PLESNE TEHNIKE

Obvezni predmet (840 ur)

Učni načrt

Ljubljana 2020

Umetniška gimnazija – plesna smer; Modul B: sodobni ples

SODOBNE PLESNE TEHNIKE

Obvezni predmet (840 ur)

Učni načrt

Avtorji besedila:

Maja Delak, Srednja vzgojiteljska šola, gimnazija in umetniška gimnazija Ljubljana, predsednica

Petra Pikalo, Srednja vzgojiteljska šola, gimnazija in umetniška gimnazija Ljubljana, članica

Andreja Podrzavnik, Srednja vzgojiteljska šola, gimnazija in umetniška gimnazija Ljubljana, članica

Urška Vohar, Srednja vzgojiteljska šola, gimnazija in umetniška gimnazija Ljubljana, članica

mag. **Živa Žitnik**, Srednja vzgojiteljska šola, gimnazija in umetniška gimnazija Ljubljana, članica

Andreja Kopač, Srednja vzgojiteljska šola, gimnazija in umetniška gimnazija Ljubljana, članica

mag. **Uršula Teržan**, Univerza v Ljubljani, Akademija za gledališče, radio, film in televizijo, članica

Jasna Rojc, Zavod RS za šolstvo, članica

Recenzentki:

Anja Bornšek, samozaposlena v kulturi, plesalka in pedagoginja

Nina Meško, Javni sklad RS za kulturne dejavnosti

Učni načrt je posodobitev učnega načrta Zgodovina plesa in odrske umetnosti, ki ga je Strokovni svet RS za splošno izobraževanje sprejel na 147. seji 2. 2. 2012.

Jezikovni pregled: **Mira Turk Škraba**

Izdala: Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport ter Zavod RS za šolstvo

Za ministrstvo: dr. **Simona Kustec**

Za zavod: dr. **Vinko Logaj**

Prva spletna izdaja

Ljubljana, 2020

Sprejeto na 205. seji Strokovnega sveta RS za splošno izobraževanje 20. 2. 2020.

Objava na spletni strani:

http://eportal.mss.edus.si/msswww/programi2020/programi/gimnazija/ucni_nacrti.htm

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

[COBISS.SI-ID=17048835](https://nuk.ub.uni-lj.si/COBISS.SI-ID=17048835)

ISBN 978-961-03-0484-5 (Zavod RS za šolstvo, pdf)

KAZALO

1 OPREDELITEV PREDMETA.....	1
2 SPLOŠNI CILJI	2
3 OPERATIVNI CILJI IN VSEBINE.....	3
4 STANDARDI ZNANJA IN MINIMALNI STANDARDI ZNANJA	7
5 DIDAKTIČNA PRIPOROČILA	10
6 MATERIALNI POGOJI ZA IZVEDBO POUKA	13
7 ZNANJA IZVAJALCEV	14

1 OPREDELITEV PREDMETA

Ples je naravna človeška potreba po izražanju z gibi in telesom, je umetnost, stara kolikor je staro človeštvo. Je odraz plesalčevega impulza in njegove biti. Je gibanje v prostoru in času.

Zadnjih šestdeset let smo priča radikalnim spremembam v načinu obravnavanja telesa v plesu ali plešoče telesnosti. Pri pouku predmeta sodobne plesne tehnike se vsebine prepletajo v obliki obvladovanja principov in kvalitet, mehanizmov, anatomije, tokov gibanja v skladu z novimi sodobnimi smernicami.

Telo najprej urimo znotraj osnovnih principov postavitve telesa v gibanju na tleh in vertikalno, pri izvajanju tehnične vaje in plesne fraze, tako da ozaveščeno in poglobljeno, z natančno opredelitvijo in razumevanjem tehnike gibanja, dijak¹ usvaja znanje, primerno njegovi gibalni spretnosti, anatomski postavitvi, tj. mišični strukturi in skeletu. Ob tem negujemo odnos do lastnega telesa, ustvarjamo pozitivno okolje in spodbujamo razumevanje tehnike z močjo izraznosti in predanosti gibu, kar prinaša še večje zadovoljstvo ob razvijanju in ustvarjanju lastnega plesnega izraza.

Pouk sodobnih plesnih tehnik dijaku hkrati omogoča, da postopoma dviga lastni psihofizični potencial plesalca ustvarjalca ter svojo samozavest pri nadaljnji nadgradnji učenja zahtevnejših principov sodobne plesne tehnike.

Učni načrt je oblikovan z namenom podati dijakom poglobljeno plesno in gibalno znanje sodobnih plesnih tehnik, ki posameznika podpira v njegovem plesnem, telesnem in ustvarjalnem razvoju skozi štiriletno izobraževanje in kasneje pri nadaljnjem plesnem študiju.

Znanje sodobnih plesnih tehnik dijakom poda nov, drugačen pristop k pojmovanju sodobnega plesa kot uprizoritvene umetnosti in plesa nasploh. Vpliva na razvoj pozitivne samopodobe ob poznavanju, sprejemanju in izražanju svojega telesa ter na njegov odnos do okolice in družbe, ki ji pripada.

Delo je praktične in teoretične narave in poteka kontinuirano vsa štiri leta. Plesne tehnike izmenjujemo, dopolnjujemo in stopnjujemo po težavnosti vsako leto. Vsebine povezujemo z drugimi strokovnimi predmeti in umetnostnimi zvrstmi in ponujamo dijakom širok nabor znanj, ki jih bodo uporabili tako pri ustvarjanju in nadaljnjem študiju na področju sodobnega plesa in odrskih umetnosti kot tudi v vsakdanjem življenju.

¹ V tem učnem načrtu izraz dijak velja enakovredno za dijaka in dijakinjo. Enako izraz učitelj velja enakovredno za učitelja in učiteljico.

2 SPLOŠNI CILJI

Dijaki:

- z uporabno anatomijo spoznajo in razumejo gibalni material (anatomska postavitve telesa, funkcija kosti in mišic v gibu, gibanje in dihanje, preventiva poškodb);
- izboljšajo telesno pripravljenost (gibljivost, koordinacijo, hitrost, vzdržljivost, moč, ravnotežje, motorične sposobnosti);
- ozaveščajo in odpravljajo telesne napetosti in omejitve;
- ozaveščeno uporabljajo različne dimenzije prostora (smeri, nivoji, vzorci); se zavedajo telesa v prostoru (osebni prostor in prostor »izven«) in vzpostavijo odnos z drugimi telesi v prostoru;
- spoznajo mehanizme/principe gibanja (obrati, elevacije ipd.) in njihovo ustrezno uporabo v gibalnem materialu;
- ozavestijo različne kvalitete giba (muzikalnost, dinamika, melodičnost idr.) in njihovo uporabo ob različni glasbi in v tišini;
- integrirano, celovito (čutno, miselno, čustveno) dojemajo gib; nadgrajujejo obseg čutnega in gibalnega spomina;
- z osebno ekspresijo in lastnim plesnim izrazom razvijajo lastni plesni potencial;
- krepijo sposobnost vizualiziranja in dela z imaginacijo pri konkretnih nalogah;
- razvijajo samostojno kritično opazovanje, presojanje in vrednotenje svojih gibalnih dosežkov, dela v razredu in širšega uprizoritvenega konteksta;
- vzpostavijo odgovoren odnos do samostojnega dela in dela v skupini;
- razvijajo učinkovite ustvarjalne plesne strategije, potrebne za nadaljnje učenje in izobraževanje na področju odrskih umetnosti;
- s spremljanjem domačih in tujih ustvarjalcev na področju plesne in gledališke umetnosti oblikujejo lastna stališča, razvijajo osebni odnos do umetnosti ter krepijo kulturno zavest.

3 OPERATIVNI CILJI IN VSEBINE

Sinteza sodobnih plesnih tehnik (axis syllabus, flying low, release, Cunningham, Limon, kontaktna improvizacija idr.) je skupek različnih sodobnih plesnih in gibalnih praks, metod, principov in tehnik s poudarkom na sodobnih plesnih smernicah. Temelji na anatomski postavitvi telesa, psihofizičnem zavedanju, odpravljanju odvečnih napetosti in omejitev, terapevtskih in somatskih tehnikah, s katerimi skrbimo za preventivo poškodb in se posvečamo poglobljenemu ozaveščanju postavitve telesa in njegovega delovanja (joga, pilates, taj čí, čí gong, *body mind centering* idr.), s katerimi spodbujamo unikatnost in individualnost proti uniformiranosti.

VSEBINSKI SKLOPI IN OPERATIVNI CILJI

Postavitev telesa

Pravilno držo/postavitev telesa razvijamo z ozaveščanjem skeleta kot opore telesa ter anatomskimi, biomehničnimi in holističnimi principi vaj, ki omogočajo ohranjanje pravilne drže.

Zavedanje in uporabo težnosti kot mehanizma gibanja telesa razvijamo z raziskovanjem delovanja gravitacije v telesu in na telo ter njeno uporabo za gibanje s sprostitvenimi in dihalnimi vajami ter vajami/kombinacijami, ki vsebujejo padanje, nagibanje ali visenje iz ravnotežja in ujemanje telesa in delov telesa.

Nihaje uporabljamo kot samostojne vaje tako na tleh kot tudi stoje, prav tako pa so del kompleksnejših kombinacij. Dijaki ob nihajih spoznajo silo težnosti in princip suspenza, ki je pomemben del gibanja ter njegovega nadgrajevanja v dinamiki.

Središče telesa razvijamo z vajami za ravnotežje (manjši in večji prenosi teže), vajami na tleh, ki vsebujejo zapiranje in odpiranje telesa, kotaljenje, sesedanje, padanje, podrse, prevale, povaljke, stoje, prehode na tla in od tal, kompleksnejšimi vajami/kombinacijami, ki vsebujejo skoke in obrate (rotacije) ter večje premike po prostoru s središčem telesa kot vodilom gibanja.

Opozicije so sestavni del večine vaj; integrirane so v vaje na tleh (majhno – veliko, gor – dol, leva – desna), v delo z ravnotežjem in tehniko, pri katerem dijakovo pozornost usmerjamo v razumevanje nasprotnih sil, ki delujejo na telo, da to lahko stoji in je stabilno.

Dijaki pri različnih vajah spoznavajo, ozaveščajo in uporabljajo spirale v telesu, predvsem pri premikih v prostoru ter prehajanju od tal in na tla.

Elevacije razvijamo pri vajah/kombinacijah prehajanju na tla in dvigovanja od tal. Kot mehanizem gibanja elevacije uporabljamo predvsem pri padcih in skokih.

Nadzor, koordinacijo in orientacijo vzpostavljamo z ozaveščanjem tridimenzionalnosti telesa (spredaj, zadaj, levo, desno, znotraj telesa in zunaj njega) ter povezavami znotraj telesa (vertikala, diagonale, homolateralna in kontralateralna povezava, spirale), vajami za moč, vzdržljivost in ravnotežje.

Omejitve in napetosti odpravljamo z ozaveščanjem delov telesa, ki navadno uhajajo dijakovi zavesti in jih v gibanju ne more obvladati ali sprostiti, z vajami za sproščanje,

raztezanje in večanje pregiba v sklepih ter osvobajanjem od gibalnih vzorcev in mehaničnosti.

Za pravilno postavitev telesa si dijaki pomagajo z znanjem anatomije in uporabne anatomije, ki ga tako teoretično kot praktično pridobivajo postopoma in sistematično pri pouku predmeta sodobne plesne tehnike.

Dijaki:

- razumejo in zavestno uporabljajo gibanje ob čutnih zaznavah;
- razumejo, se zavedajo in pravilno uporabljajo anatomske strukture za stabilizacijo trupa (mišice medeničnega dna, globoka trebušna mišica idr.);
- razumejo in uporabljajo različne mehanizme gibanja telesa (težnost, spirale, elevacije, opozicije, nihaji, rotacije idr.);
- razumejo in nadzorujejo telo pri vajah za koordinacijo (zavedanje tridimenzionalnosti telesa);
- zavestno odpravljajo lastne napetosti in omejitve na podlagi usvojenih pravih principov gibanja;
- razumejo in pravilno uporabljajo lastni gibalni aparat pri določeni vaji oziroma skupini vaj na podlagi usvojenega teoretičnega in praktičnega znanja uporabne anatomije.

Principi in kvalitete gibanja

Principe in kvalitete gibanja razvijamo s prepoznavanjem količine/jakosti energije, ki je potrebna za izvedbo določenega giba, razumevanjem energetskega toka in impulza med izvajanjem plesne kombinacije ali koreografije ter razumevanjem gibalne dinamike, ritmičnosti in muzikalčnosti.

Dijaki:

- razumejo in znajo uporabljati gibalne principe dihanja, odpiranja/zapiranja, ekstenzije/fleksije lastnega telesa/giba ter telesa v odnosu s prostorom;
- zavestno uporabljajo principe napetosti/sproščenosti telesa pri določeni vaji;
- zavestno uporabljajo pretočnost, eksplozivnost oziroma pripadajočo energijo izvajane giba;
- razumejo in pravilno uporabljajo dinamiko gibanja (impulz, melodičnost, ritmičnost ipd.) pri določeni vaji.

Prostor

Zavedanje prostora in vpetosti telesa v prostor razvijamo s kompleksnejšimi vajami/kombinacijami, ki vsebujejo raziskovanje dimenzij in zakonitosti prostora (vertikala, horizontala, globina), hitre menjave smeri in ravni gibanja, večje premike po prostoru (skoki, padci, premiki po tleh, tek idr.), potovanje po prostoru z različnimi vodili (medenica, glava, roke, noge idr.) ter s skupinskimi vajami, pri katerih dijaki raziskujejo

relacije med telesi (bližina, razdalja, srečevanje, križanje, hkratnost skupinskega gibanja, kanon idr.).

Dijaki:

- razumejo, uporabljajo in raziskujejo različne ravni, smeri, prostorske vzorce in dimenzije prostora (vertikala, horizontala, globina idr.);
- spoznavajo, razumejo, razvijajo, uporabljajo in obvladujejo predstave o prostoru;
- se zavedajo, obvladujejo in razlikujejo osebni prostor in prostor »izven« ter prehajanje med obema;
- obvladujejo volumen osebnega prostora z usmerjanjem in krepitevijo energetskega naboja v posameznem gibu ter gibanju.

Delo v skupini

Poslušanje razvijamo s senzoričnimi vajami, delom z zaprtimi očmi, preprostimi improvizacijskimi vajami s skupino, različnimi nalogami v manjših skupinah, vajami za koncentracijo, pri katerih se dijaki osredotočajo na izkustvo doživljanja lastnega telesa in drugih teles v prostoru ter komuniciranje telesa v gibu.

Sposobnost akcije in reakcije pri dijaku razvijamo s preprostimi igrami lovljenja, igrami z objekti, delom v parih, pri katerem morajo dijaki gib usklajevati s partnerjem po principu akcije in reakcije.

Sposobnost sledenja in vodenja v skupini razvijamo s preprostimi vajami, pri katerih dijaki izmenjujejo vloge vodenja in sledenja, prepoznavajo svoje sposobnosti, izkušajo obe vloge in ju tako nadgrajujejo.

Razumevanje soodvisnosti v skupini razvijamo z vajami in nalogami, pri katerih lahko dijaki samostojno ali vodeno oblikujejo gibalne materiale znotraj manjših skupin in jih nadgrajujejo z različnimi kvalitetami. Ob tem se učijo dajanja predlogov, sprejemanja kompromisov, skupinskega dela ipd. Razumejo, da gibajo/plešejo v skupini in z njo in s tem vzpostavljajo različne odnose v skupini ter se ob tem zavedajo prostorskih razmerij znotraj skupine.

Samoiniciativnost dijaka razvijamo z njegovim prevzemanjem odgovornosti za svoj napredek. Samoiniciativnost v skupini spodbujamo z različnimi vajami, pri katerih vsi dijaki prispevajo lastne uvide in kreativne materiale in jih delijo, prenašajo na druge dijake, s tem pa prevzamejo odgovornost za lastno delo in se ga učijo posredovati drugim.

Dijaki:

- razvijajo sposobnosti poslušanja, prostorskih razmerij in odnosov znotraj skupine;
- razumejo in uporabljajo princip akcije in reakcije v skupini;
- uporabljajo principe sledenja in vodenja v skupini;
- razvijajo samoiniciativnost;
- razumejo pomen dela v paru in skupini pri ozaveščanju principov plesne tehnike.

Vidiki performativnosti

Večplastno pozornost razvijamo z vajami, pri katerih dijaki upoštevajo več navodil/vidikov hkrati (pomnijo material, upoštevajo skupinsko dinamiko, upoštevajo specifične naloge/cilje itd.).

Pripravljenost in odzivnost na situacijo razvijamo s preprostimi performativnimi nalogami, ki jih apliciramo na obstoječe gibalne materiale, ki so jih dijaki že spoznali pri urah sodobne plesne tehnike (kakovost izvedbe, dinamika, izvirnost in kompleksnost izvedbe).

Pri urah sodobne plesne tehnike ustvarimo performativno situacijo, v kateri dijaki plešejo drug za drugega, za kamero ipd. Tako jih spodbujamo, da urijo svojo odrsko prisotnost (prezenco). Spodbujamo jih, da se ob morebitnih napakah ne ustavijo, temveč najdejo rešitev in napako uporabijo za nadaljevanje ter izpeljejo dano nalogo, vajo, koreografijo do konca.

Dijaki:

- razvijajo sposobnost uporabe večplastne pozornosti na podlagi določenih vaj;
- razumejo in razvijajo sposobnost pripravljenosti in odzivnosti;
- razumejo in razvijajo odrsko prisotnost (prezenco);
- razvijajo osebno interpretacijo in ekspresivnost;
- povezujejo znanje plesnih tehnik z elementi estetike in muzikalnosti;
- konstruktivno in poglobljeno razumejo, uporabljajo in integrirajo v lastno interpretacijo vse naštetu kot smiselno celoto.

4 STANDARDI ZNANJA IN MINIMALNI STANDARDI ZNANJA

Standardi znanja izhajajo iz zapisanih ciljev in vsebin. Cilji in vsebine so zapisani splošno, dijaki pa jih bodo dosegali v različnem obsegu in na različnih taksonomskih stopnjah. **Minimalni standardi znanja so zapisani s poudarjenim tiskom.**

Dijak:

- uporablja pravilno postavitev telesa na podlagi znanja o anatomiji;
- pokaže obvladovanje gibanja na tleh: odpiranje/zapiranje, sprostitvev/napetost, tok gibanja idr.;
- uporablja principe nihanja;
- uporablja in pokaže obvladovanje principa težnosti in prenosa teže stoje in na tleh;
- uporablja principe talne in vertikalne tehnike;
- pravilno uporablja principe elevacij na mestu in v prostoru;
- pravilno uporablja anatomske strukture za stabilizacijo trupa v povezavi s perifernim delom oziroma okončinami telesa v mirovanju in gibanju v vseh obravnavanih ravneh, smereh in načinih gibanja;
- obvlada in pokaže vsebine predmeta (vaje in kombinacije);
- pri izvedbi uporablja ritmičnost in muzikalnost v gibanju, lastno izraznost in kreativni potencial;
- je natančen pri izvajanju gibalnega materiala in ustvarjalno nadgradi znanje sodobnih plesnih tehnik;
- uporablja in prepleta različne dinamike in kvalitete gibanja (podaljševanje, pretočnost, različne kvalitete pavz in suspenzov, eksplozivnost idr.);
- uporablja lastne gibalne kvalitete in s tem ustvarjalno nadgradi gibalni material z lastnim izrazom;
- pokaže obvladovanje orientacije v prostoru: uporablja zakonitosti, smeri in dimenzije prostora (ravni, vertikalne, horizontale, globine gibanja);
- ustvarjalno uporablja prostor za gibanje;

- na različne načine uporablja prostor znotraj telesa na mestu in v gibanju (majhno – veliko, dolgo – kratko ipd.);
- aktivno se vključuje v skupino (zna voditi in slediti skupini);
- je samoiniciativen in sposoben sprejemati kompromise pri delu v skupini (prilagajanje pri delu v paru in v skupini);
- obvlada večplastno pozornost in odzivnost v danih okoliščinah;
- našteje telesne ravnine in uporabi strokovna anatomsko poimenovanja za premike oziroma gibe telesa (fleksija, ekstenzija, rotacija, inklinacija, abdukcija, addukcija, supinacija, pronacija idr.);
- prepozna, poimenuje in razloži:
 - osnovno zgradbo skeleta,
 - zgradbo hrbtenice, medeničnega in ramenskega obroča ter povezave z drugimi kostmi in mišicami (roke, noge),
 - vrste sklepov, njihovo zgradbo in možnosti gibanja v sklepih,
 - vrsto in zgradbo mišic ter poimenovanje večjih mišic oziroma mišičnih sklopov;
- našteje in razloži vrste telesnih poškodb pri plesu in preventivno delovanje za zaščito pred poškodbami;
- pojasni in pokaže osnovne principe modernih plesnih tehnik (Cunningham, Hawkins, Graham, Limon idr.);
- obvlada in uporablja mehanizme gibanja telesa: težnost, spirale, opozicije, nihaje in rotacije;
- uporablja različne principe in kvalitete gibanja, ki jih razvija s pomočjo poznavanja vsebin plesnih tehnik;
- pokaže občutek za zavedanje prostora in vpetosti telesa v prostor;
- praktično uporablja zakonitosti in znanje uporabne anatomije in ga integrira v izvedbo vaj;
- obvlada in uporablja različne pristope dela v skupini in s skupino;
- integrira različna znanja sodobnih plesnih tehnik v ustvarjalne procese pri procesu nastanka plesnega sola ali letne plesne produkcije;

- analizira gibalni material in definira mehanizme gibanja;
- načrtuje in samostojno ali v timu sodeluje pri pripravi plesnega nastopa;
- uporablja kritično mišljenje in selektivni odnos do informacij na spletu in drugje;
- pokaže ustvarjalen pristop, daje pobude, sprejema odločitve, je samoiniciativen.

5 DIDAKTIČNA PRIPOROČILA

Temeljne naloge, ki jih mora učitelj izpolniti s pomočjo tega učnega načrta, so, da dijake pripelje do zadovoljivih znanj, jih spozna z uporabnostjo sodobne plesne tehnike v plesnem prostoru in vsakdanjem življenju ter spodbuja in razvija pozitiven odnos dijakov do plesa in plesnega ustvarjanja.

Učenje in poučevanje sodobne plesne tehnike bo uspešno, če bo celostno, dejavno, disciplinirano in ustvarjalno. Tak pristop omogoča in spodbuja doseganje splošnih in procesno-operativnih ciljev na plesnem in razvojnem ustvarjalnem področju.

Upoštevati je treba čas, namenjen predmetu, in temu primerno načrtovati vsako srečanje učitelja z dijaki.

Pri izbiri vsakega naslednjega koraka v dijakovem repertoarju učenja je treba upoštevati tri splošna načela težavnosti: tehnično (mehanično) in vsebinsko načelo ter načelo kompleksnosti plesne tehnike in zakonitosti prostora. Vsako nalogo v učnem procesu je treba realizirati na profesionalni ravni, upoštevajoč posebnosti vsakega učenca, njegovih intelektualnih potencialov in motivacije za samostojno delo, vendar z jasno načrtovanimi nalogami.

Učitelj avtonomno nadgrajuje poznavanje sodobne plesne tehnike, ki jo v praksi lahko udejanjimo s skrbno načrtovanimi in izpeljanimi učnimi urami. Zaporedje in težavnostno stopnjo vsebin lahko učitelj prilagaja glede na zmožnosti in potrebe dijaka. Učni načrt ne nakazuje zaporedja tematskih sklopov, temveč so to izhodišča, ki učitelju omogočajo različne vsebinske sklope. Dijake razporedimo v dve ali več skupin, za lažje spremljanje in usvajanje vsebine predmeta. Nadarjenim in ambicioznejšim dijakom lahko učitelj postavi višje umetniške zahteve in ustvarjalne cilje.

Pri učenju in usvajanju zahtevanih znanj v okviru predmeta sodobne plesne tehnike spodbujamo analitično mišljenje, razvijamo zbranost, pozornost in vztrajanje. Urimo se v ohranjanju koncentracije in v vztrajnosti. Pri izvajanju zastavljenih vsebin in gibalnega materiala posvečamo pozornost zaznavanju, opazovanju in vrednotenju podanih vsebin in plesa širše, in sicer s kritično razpravo, primerjavami in pojmovanjem umetniško vrednega. Umetniško in sporočilno vrednost, ki upošteva stopnjo mladostnikovega razvoja, njegovih ustvarjalnih in gibalnih spretnosti, spodbujamo v vseh segmentih dela, tako pri izvajanju tehničnih vaj in plesnih variacij kot tudi pri samostojnem delu in delu v skupini, pri čemer spodbujamo dijakovo ekspresivnost in razvoj lastnega plesnega izraza.

Učitelj spremlja dijakov razvoj, kontinuirani individualni napredek in proces dela na področju tehničnega plesnega znanja (sposobnost doseganja ciljev v skladu s svojimi telesnimi zmožnostmi, kvaliteta tehnike, tehnična pravilnost izvedbe, izraznost, osebna interpretacija).

Priporočamo, da pri predmetu sodobne plesne tehnike **dosežke in znanje dijakov ocenjujemo po sklopih usvajanja principov**. Dijakovo znanje oziroma dosežke obvezno ocenimo vsaj z eno oceno praktičnega dela na ocenjevalno obdobje (oceno da učitelj predmeta).

Priporočljiva je tudi ena komisijska ocena praktičnega dela v ocenjevalnem obdobju ter vsaj eno pisno ocenjevanje pri predmetu v šolskem letu. Komisijo za ocenjevanje sestavljata plesna učitelja, ki dijaka ne učita pri predmetu sodobne plesne tehnike v tistem šolskem letu. Komisijska ocena plesne učne ure je določena v soglasju z učiteljem nosilcem predmeta.

Učitelj ocenjuje dijaka po skupnih kriterijih, ki jih določi predmetni aktiv. Zaradi uresničevanja specifičnih ciljev predmeta učitelj spremlja in vrednoti tudi dijakov kontinuirani odnos do dela ter polno, kvalitetno in konsistentno udeleževanje pri učnih urah.

Vključevanje medpredmetnih povezav v učni proces omogoča dijaku, da:

- razvija in širi imaginarni prostor in prostor navdiha pri ustvarjanju;
- poglobljeno in celostno uporablja širša znanja za lastni ustvarjalni proces pri oblikovanju avtorskega plesnega dela;
- oblikuje in ustvari plesne fraze kot dodatek drugim ustvarjalnim umetniškim predmetom;
- poglobljeno razume soodvisnosti plesnega ustvarjanja z aktualnimi družbenimi in zgodovinskimi gibanji.

Predmet sodobne plesne tehnike smiselno povezujemo s poukom **baleta, ustvarjalne delavnice, slovenskega jezika, tujih jezikov, zgodovine, umetnostne zgodovine, psihologije, sociologije, uporabne anatomije, geografije, fizike, kemije, matematike** in posredno z vsemi predmetnimi področji, ki se navezujejo na tematiko letne produkcije.

Splošni cilji predmeta sodobne plesne tehnike v gimnazijskem izobraževanju vključujejo kroskurikularne vsebine, kot so **kulturna vzgoja, državljanska kultura, informacijsko-komunikacijska tehnologija (razvijanje digitalnih zmožnosti), knjižnično informacijska znanja, poklicna orientacija, vzgoja za zdravje**. Na ravni vključevanja kroskurikularnih vsebin je posebna pozornost namenjena razvijanju kulturne ozaveščenosti in digitalne pismenosti dijakov, kar je tudi ena izmed ključnih kompetenc vseživljenjskega učenja. Dijaki uporabljajo digitalne tehnologije pri razvijanju odnosa do plesne umetnosti, in sicer:

- pri oblikovanju seminarskih nalog;
- kot podporo kritičnemu mišljenju, ustvarjalnosti in inovativnosti;
- za iskanje, zbiranje, izmenjavo in obdelavo podatkov ter njihovo sistematično rabo pri tvorjenju informacij;
- za izdelavo, predstavitev in razumevanje kompleksnih informacij in lastnih kreacij uporabljajo tudi primerno strojno in programsko opremo; samostojno uporabljajo primerne didaktične računalniške programe (za glasbo, fotografijo in video) in internet kot vir podatkov in komunikacijsko orodje.

Medpredmetne povezave lahko izvedemo v različne namene in na različne načine, npr. kot motivacija, nadgradnja obstoječega znanja, oblikovanje avtentičnih nalog,

projektni dan ipd. Uresničevanje medpredmetnih povezav (tudi na ravni kroskurikularnih vsebin) je odvisno od povezovanja učiteljev vseh predmetnih področij in načrtovanja povezav na treh ravneh – na ravni šole, strokovnih aktivov in posameznih učiteljev.

6 MATERIALNI POGOJI ZA IZVEDBO POUKA

Za izvedbo pouka sodobnih plesnih tehnik je potrebna opremljena, primerno ogrevana plesna dvorana s sanitarijami in garderobami:

- minimalna velikost: 10 m x 10 m;
- tla, dvignjena 5–10 cm nad betonsko podlago in prekrita s plesnim podom ali parketom; dvorana naj bo opremljena z baletnimi drogovi in ogledali;
- glasbena oprema za korepetitorja: pianino/klavinova;
- predvajalnik glasbe: MP3, CD ipd.;
- ozvočenje;
- namizni ali prenosni računalnik (za vodenje prisotnosti, predvajanje glasbe in video vsebin idr.);
- projektor;
- projekcijsko platno – ustrezna površina za predvajanje video vsebin;
- 30 podlog za jogo;
- 30 elastik therraband.

7 ZNANJA IZVAJALCEV

Predmet	Izvajalec	Znanja
Sodobne plesne tehnike	Učitelj	<ul style="list-style-type: none">visokošolskega izobraževanja plesasrednješolskega ali višješolskega izobraževanja plesa po določilih 93. člena ZOFVI
	Korepetitor	<ul style="list-style-type: none">visokošolskega izobraževanja klavirja ali jazz klavirjavisokošolskega izobraževanja glasbene pedagogike, kompozicije in glasbene teorije, dirigiranja, katerega koli inštrumenta ali katerega koli jazz inštrumentasrednješolskega izobraževanja katerega koli jazz inštrumenta po določilih 93. člena ZOFVI